

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 208/22

V Luxemburgu 21. decembra 2022

Rozsudky Všeobecného súdu vo veciach T-260/21 | E. Breuninger/Komisia a T-306/21 | Falke/Komisia

Všeobecný súd zamietol žaloby podnikov Breuninger a Falke proti rozhodnutiu Komisie, ktorým sa schvaľuje pomoc Nemecka podnikom, ktoré v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19 utrpeli stratu vo výške aspoň 30 % svojho obratu

Rozhodnutie Komisie neporušuje zásadu proporcionality ani zásadu rovnosti zaobchádzania

Dňa 17. novembra 2020 Spolková republika Nemecko oznámila Európskej komisii schému pomoci, ktorej cieľom bolo poskytnúť podnikom podporu na ich nekryté fixné náklady v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19 na jej území. Na základe tejto schémy mohla byť pomoc vo výške až 3 milióny eur poskytnutá podnikom, ktoré počas referenčného obdobia utrpeli stratu vo výške aspoň 30 % svojho obratu.

S odkazom na oznámenie o dočasnom rámci pre opatrenia štátnej pomoci na podporu hospodárstva v súčasnej situácii spôsobenej nákazou COVID-19¹ Komisia vyhlásila oznámenú schému za zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.² Podľa tohto ustanovenia sa pomoc určená na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve členského štátu môže za určitých podmienok považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom.

Dňa 2. februára 2021 Spolková republika Nemecko oznámila Komisii zmenu svojej schémy pomoci, ktorou zvýšila strop pomoci na 10 miliónov eur na podnik a predĺžila jej trvanie do 31. decembra 2021. Táto zmena, ktorá odrážala rôzne zmeny dočasného rámca vykonané Komisiou, bola Komisiou schválená 12. februára 2021.³

Nemecké spoločnosti E. Breuninger GmbH & Co. a Falke KGaA podali žaloby, ktorými sa domáhali zrušenia rozhodnutia Komisie o vyhlásení nemeckej schémy pomoci za zlučiteľnú s vnútorným trhom, v znení zmien (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Všeobecný súd tým, že tieto žaloby zamietol, spresnil najmä rozsah preskúmania proporcionality rozhodnutí prijatých Komisiou podľa článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.

Posúdenie Všeobecným súdom

Všeobecný súd po prvé vykonal posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.

¹ Oznámenie Komisie z 19. marca 2020 o dočasnom rámci pre opatrenia štátnej pomoci na podporu hospodárstva v súčasnej situácii spôsobenej nákazou COVID-19 (Ú. v. EÚ C 91 I, 2020, s. 1, ďalej len „dočasný rámec“), ktoré bolo po prvýkrát zmenené 3. apríla 2020 (Ú. v. EÚ C 112, 2020, s. 1), po druhýkrát 8. mája 2020 (Ú. v. EÚ C 164, 2020, s. 3), po tretíkrát 29. júna 2020 (Ú. v. EÚ C 340 I, 2020, s. 1), po štvrtýkrát 13. októbra 2020 (Ú. v. EÚ C 340 I, 2020, s. 1) a po piatykrát 29. januára 2021 (Ú. v. EÚ C 34, 2021, s. 6).

² Rozhodnutie Komisie C(2020) 8318 final z 20. novembra 2020 o štátnej pomoci SA.59289 (2020/N) – Nemecko COVID-19 – Podpora nekrytých fixných nákladov (Ú. v. EÚ C 124, 2022, s. 1).

³ Rozhodnutie Komisie C(2021) 1066 final z 12. februára 2021 o štátnej pomoci SA.61744 (2021/N) – Spoločné oznámenie o zmene týkajúcej sa úpravy schém pomoci povolených podľa dočasného rámca, najmä po piatej zmene dočasného rámca (Ú. v. EÚ C 77, 2021, s. 18).

V tejto súvislosti žalobkyne tvrdili, že Komisia porušila zásady proporcionality a rovnosti zaobchádzania tým, že schválila kritérium oprávnenosti stanovené nemeckou schémou pomoci. V súlade s uvedeným kritériom bol prístup ku schéme pomoci vyhradený pre spoločnosti, ktoré počas referenčného obdobia utrpeli pokles svojho obratu o najmenej 30 % v porovnaní s rovnakým obdobím roku 2019.

Na úvod Všeobecný súd zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou založenú na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie správne uplatnilo kritérium oprávnenosti uvedené v bode 87 dočasného rámca, ktorého platnosť žalobkyne nespochybnili. V tejto súvislosti z judikatúry nepochybne vyplýva, že dodržiavanie prezumpcie zákonnosti právnych aktov Únie môže zabrániť tomu, aby sa preskúmala dôvodnosť rozhodnutia, ktoré je len uplatnením konečného všeobecne záväzného aktu, ktorý má záväzné právne účinky pre tretie osoby, pokiaľ nebola spochybnená platnosť tohto všeobecne záväzného aktu. To však neplatí v prípade, keď Komisia uplatňuje pravidlá správania, ktoré prijala na účely obmedzenia výkonu vlastnej voľnej úvahy v rámci uplatňovania článku 107 ods. 3 ZFEÚ a ktoré samy osebe nevyvolávajú záväzné právne účinky, ako je to v prejednávanej veci.

Pokiaľ ide o súlad kritéria oprávnenosti stanoveného nemeckou schémou pomoci a schváleného napadnutým rozhodnutím so zásadou proporcionality, Všeobecný súd pripomenul, že na to, aby bola uvedená zásada v opatrení dodržaná, musia byť prítomné tri zložky. Prvá zložka sa týka jej vhodnosti, t. j. jej schopnosti dosiahnuť sledovaný legitímny cieľ. Druhá zložka sa týka jej nevyhnutnosti a znamená, že uvedený legitímny cieľ nemožno dosiahnuť menej obmedzujúcimi prostriedkami, ale rovnako vhodnými prostriedkami. Napokon tretia zložka sa týka jej primeranosti, t. j. neexistencie nevýhod neprimeraných vo vzťahu ku sledovaným cieľom.

Pokiaľ ide o výhradu založenú na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, Všeobecný súd okrem toho konštatoval, že okolnosť, že kritérium oprávnenosti v nemeckej schéme pomoci, ktoré je založené na strate obratu posudzovanej na úrovni dotknutých podnikov, vedie k rozdielnemu zaobchádzaniu s podnikmi v závislosti od toho, či pandémie ochorenia COVID-19 postihla celú ich činnosť alebo len jej časť, sama osebe neznamena, že je nezákonná. Naproti tomu treba overiť, či je toto rozdielne zaobchádzanie odôvodnené z hľadiska článku 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ, čo predpokladá, že uvedené kritérium je vhodné, nevyhnutné a primerané na nápravu vážnej poruchy fungovania v hospodárstve dotknutého členského štátu. Výhrada založená na porušení zásady rovnosti zaobchádzania sa teda v podstate prekrýva s výhradami založenými na porušení zásady proporcionality v jej rôznych zložkách.

Po týchto spresneniach **Všeobecný súd zamietol jednotlivé výhrady spochybňujúce vhodnosť, nevyhnutnosť a primeranosť kritéria oprávnenosti v schéme pomoci schválenej napadnutým rozhodnutím.**

V tomto rámci Všeobecný súd najmä zdôraznil, že hoci žalobkyne môžu spochybniť nevyhnutnosť uvedeného kritéria oprávnenosti, ktoré má svoj pôvod v dočasnom rámci, tým, že navrhnu alternatívne kritérium, ktoré Komisia uplatnila v iných rozhodnutiach, takejto výhrade možno vyhovieť len vtedy, ak toto alternatívne kritérium jasne preukáže nedostatok nevyhnutnosti napadnutého kritéria oprávnenosti. Okrem toho návrh žalobkýň použiť ako alternatívne kritérium oprávnenosti straty, ktoré vznikli v oblastiach činností postihnutých pandemiou ochorenia COVID-19, bez zohľadnenia situácie dotknutého podniku ako celku, by mal pre Nemecko väčšie rozpočtové dôsledky ako tie, ktoré vyplývajú z kritéria oprávnenosti použitého Komisiou. Treba teda konštatovať, že alternatívne kritérium navrhnuté žalobkyňami nepredstavuje „rovnako vhodné“ opatrenie, ktoré by mohlo preukázať, že kritérium oprávnenosti použité Komisiou nebolo nevyhnutné.

Pokiaľ ide o obmedzujúce účinky na hospodársku súťaž, ktoré podľa žalobkýň spôsobuje **kritérium oprávnenosti v schválenej schéme pomoci** pre podniky, ktorých len niektoré činnosti boli postihnuté pandemiou ochorenia COVID-19 a ktoré v dôsledku toho museli venovať časť svojich zdrojov z činností, ktoré neboli postihnuté pandemiou, na financovanie postihnutých činností, Všeobecný súd konštatoval, že toto kritérium **v nijakom prípade nespôsobuje obmedzujúce účinky na hospodársku súťaž, ktoré by boli zjavne neprimerané cieľu, ktorý sleduje nemecká schéma pomoci, a to zabezpečiť životaschopnosť podnikov postihnutých pandemiou ochorenia COVID-19.**

Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdili žalobkyne, nebolo možné ani konštatovať, že Komisia porušila svoju

povinnosť individuálneho preskúmania oznámenej schémy pomoci. V tejto súvislosti žalobkyne nepreukázali existenciu výnimočných okolností špecifických pre schválenú schému pomoci, ktoré by odôvodňovali, aby Komisia v napadnutom rozhodnutí neuplatnila kritérium oprávnenosti uvedené v dočasnom rámci.

V druhom rade Všeobecný súd zamietol aj žalobný dôvod žalobkyní založený na porušení článku 108 ods. 2 ZFEÚ. V podstate tvrdili, že Komisia tým, že schválila oznámenú schému pomoci bez toho, aby začala formálne vyšetrovacie konanie, porušila procesné práva, ktoré žalobkyniam vyplývajú z tohto ustanovenia.

V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatoval, že tento žalobný dôvod má v skutočnosti subsidiárny charakter pre prípad, že by Všeobecný súd nepreskúmal výhrady týkajúce sa dôvodnosti posúdenia oznámenej schémy pomoci. Keďže tieto výhrady boli preskúmané, tento žalobný dôvod je zbavený svojho uvádzaného účelu. Navyše keďže tento žalobný dôvod súhrne preberal tvrdenia uvedené v rámci výhrad týkajúcich sa dôvodnosti posúdenia pomoci, nemá samostatný obsah.

Na základe týchto úvah **Všeobecný súd žaloby žalobkyní zamietol.**

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

Úplné znenie rozsudkov ([T-260/21](#) a [T-306/21](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎(+352) 4303 5499

Zostaňte v spojení!

